

آرشه

آرشه و **تماسها** و **مراجعات مکرری** به **کیهان صورت گرفت که حاوی گله‌مندیهای متعددی از اقدامات معاونت دانشجویی دانشگاه تهران، علی‌الخصوص در ارتباط با مجتمع کوی دانشگاه تهران بود.** این مراجعات به حدی زیاد شد که سرویس دانشگاه روزنامه از یکی از مراجعان به عنوان نماینده دانشجویان معترض خواست تا مطلبی را در این رابطه تنظیم کند.

حساسیت کوی دانشگاه تهران به عنوان بستری برای اقدامات آشوبگرانه و سوءاستفاده برخی از دانشجویان در ایام انتخابات از دانشگاه و دانشجو، ما را بر آن داشت تا موضوع را جدی تر بررسی کنیم؛ چرا که اقدامات مسئولان دانشگاه تهران در سال مهم انتخابات، تدبیر بیشتر و نظارت دقیق تری را طلب می‌کند. علاوه بر اینها، اقدامات معاونت دانشجویی دانشگاه تهران، نارضایتی‌های گسترده‌ای را هم در بین دانشجویان سبب شده است. متن پیش‌رو، مطلبی است که یکی از دانشجویان به سرویس دانشگاه روزنامه کیهان ارسال کرده که نکات قابل تاملی در آن مطرح شده است؛ بخوانید.

محمود نیلی احمد آبادی که نتوانست به علت حمایت از فتنه نتگن ۸۸ برای سمت وزارت علوم از مجلس رأی اعتماد بگیرد اکنون علی رغم وجود مخالفت‌های بسیار ریاست دانشگاه تهران را در دست دارد. با شروع به کار دولت یازدهم موج جدیدی از مدیران و معاونان سابقه‌دار و منته به مشارکت و حمایت از فتنه نتگن ۸۸ بر بسیاری از مناصب و جایگاه‌های این دانشگاه تکیه زدند. حسن به نژاد نیز که در مرداد ماه ۹۳ توسط سرپرست وقت دانشگاه تهران به سمت معاونت دانشجویی این دانشگاه منصوب شد، از اصلاح طلبانی است که در حمایت فتنه سابقه تاریکی دارد. امسا هنوز اندک زمانی از امضای حکم وی به عنوان معاون دانشجویی نگذشته بود که در تصمیمی اعجاب برانگیز تصمیم به تبدیل یکی از مهم‌ترین مجموعه ساختمان‌های خوابگاه‌های متأهلی دانشگاه تهران به خوابگاه مجردی و تصویب آن در هیئت رئیسه دانشگاه گرفت.

خوابگاه متأهلی غدير که در سال ۸۹ پس‌از صرف هزینه میلیاردي متناسب با نیازهای دانشجویان متأهل تغییر کاربری داده شده بود اکنون با حکم معاونت دانشجویی و پشتیبانی ریاست دانشگاه در حال تغییر به خوابگاه مجردی بسران -به بهانه افزایش تعداد دانشجویان مجرد- می‌باشد. شواهد نشان می‌دهد علی رغم انکار ریاست دانشگاه در جلسه کمیسیون آموزش و تحقیقات مجلس شورای اسلامی -که در ارتباط با اعتراض عده‌ای از ساکنین این خوابگاه‌ها برای پاسخگویی به مجلس فراخوانده شده بود- این فرآیند تغییر کاربری خوابگاه‌ها برای اسکان دانشجویان پسر مجرد یا سرعت زیادی در حال انجام شدن است.

که فشار زیادی از سوی مسئولین کوی دانشگاه برای منتقل کردن- و یا به عبارت بهتر بیرون کردن! - ساکنین این خوابگاه‌ها به سایر خوابگاه‌های دیگر این دانشگاه -که شرایط مناسبی برای اسکان دانشجویان متأهل ندارند- به ساکنان خوابگاه‌های غدير وارد کرده‌اند. دانشجویان معتقدند مسئولان خوابگاه غدير با

پدیده

فارغ التحصیلان صفر کیلومتر!

فارغ التحصیلان صفر کیلومتر

پدیده فارغ‌التحصیلان صفر کیلومتر یکی از معضلاتی است که این روزها کشور را دچار بحران کرده است. مسئله‌ای که در بیانات اخیر رهبر انقلاب نیز دیده می‌شود.

هفته گذشته بود که رهبر انقلاب در دیدار با هیئت دولت در بخشی از بیاناتشان به بحث اشتغال جوانان «تحصیل‌کرده»، اختصاص یافت.

ایشان در این رابطه خطاب به مسئولان دولت گفتند: «به گونه‌ای برنامه‌ریزی کنید که دانش‌جوین در مقاطع مختلف تحصیلی بتوانند وارد بازار کار و فعالیت شوند.»

با نگاهی به بیانات رهبر انقلاب در چند سال اخیر مسئله «ارتباط دانشگاه با صنعت» و بازار کار یکی از دغدغه‌ها و مطالبات ایشان از مسئولان بوده است.

ایشان در تیرماه سال گذشته و در دیدار با اساتید دانشگاهی یا اشاره به مسئله ارتباط صنعت و دانشگاه نیز می‌گویند: «من خواهش می‌کنم از مسئولان وزارتخانه‌های مربوط و از مسئولان دولتی ذی‌ربط که مرتبط با مسائل علم و دانشگاه و صنعت هستند، مسئله پیشرفت علمی و ارتباط علم با فناوری در کشور را جدی بگیرند؛ یعنی نسبت به این مسئله واقعا هیچ کوتاهی صورت نگیرد. این مسئله، مسئله اساسی ما است؛ یکی از اصلی‌ترین، اساسی‌ترین و فوری‌ترین مسائل ما است.»

افزایش دانشجویان در مقاطع تحصیلات تکمیلی، افزایش مراکز آموزشی، عدم توجه دانشگاه به فضای بازار کار از یک سو و عدم داشتن برنامه منسجم برای فارغ‌التحصیلان یا حتی دانشجویان در حین تحصیل از نسوی دیگر باعث شده است که طی چندسال اخیر با سیل بیکاران جوانان تحصیلکرده در مقاطع مختلف تحصیلی به خصوص در مقاطع تحصیلات

آیا قرار است کوی دانشگاه تهران باز هم زمینه‌ساز فتنه شود ؟!

وقتی خوابگاه‌های متأهلی هم اسیر اقدامات سیاسی می‌شوند

خوابگاه‌های دانشجویان مجردی در تهران

دانشجوی دکتری دانشگاه تهران که ساکن خوابگاه متأهلی غدير این دانشگاه است در خصوص تصمیم مسئولان این دانشگاه برای خوابگاه‌های متأهلی و تخلیه این خوابگاه توسط دانشجویان متأهل گفت: دانشجویی مثل من برای گرفتن یک اتاق به اسم خوابگاه متأهلی یک سال در نوبت می‌ماند و پس از ارائه مقالات به دانشگاه که برای وی امتیاز محسوب می‌شود بالاخره یک چهاردیواری و سقف ناقابل نصبیش می‌کنند که البته به ازای آن پنج میلیون چک ضمانت و ترمی حدود ۳۰۰ هزار تومان اجاره باید بپردازد. وی ادامه داد: خوابگاه غدير به خاطر نزدیکی به فروشگاه شهروند و بازار میوه و تره بار همچنین سرویس حمل و نقل مناسب تا دانشگاه و امکانات ورزشی دارای مزایای خوبی برای متأهلین است و دانشگاه برای ارائه خوابگاه متأهلی با این خدمات با هر دانشجویی متأهل یک قرارداد دو و نیم ساله و یا سه ساله می‌بندد. این دانشجو با اشاره به اینکه از حدود شش ماه پیش زمزمه‌هایی مبنی بر اینکه شما باید خوابگاه غدير را تخلیه کنید به گوش می‌رسید، گفت: این در حالی بود که هنوز حدود یک سال از قرارداد ما و خیلی‌های دیگر باقی مانده بود اما امروز با کمال ناباوری شاهد هستیم مسئولان فشار زیادی را برای تخلیه این خوابگاهها توسط متأهلین وارد می‌آورند. وی در ادامه گفت: خوابگاه غدير شامل دو بلوک یک و دو می‌شود که دو جنب کوی دانشگاه است و مسئولان تصمیم دارند آن را به خوابگاه مجردین تبدیل کنند. تا جایی که مسئولین خوابگاه دانشگاه تهران صبح و شب زنگ می‌زنند و با لحن نامناسب بیان می‌کنند که باید خوابگاه را تخلیه کنید و به خوابگاه جلال بروید خوابگاهی که به شرایط اقتضاح و نامناسب میان خوابگاه‌های دانشگاه تهران معروف است. این دانشجو افزود: از ۹ خانواده ساکن خوابگاه غدير خواستند با تخلیه این خوابگاه به خوابگاه جلال یا سعادت آباد اسباب کشی کنند تا به آنها یک سال هم ضمانت سکونت بیشتر داده شود این در حالی است که هنوز قانونا مدت قرارداد ما با دانشگاه بر سر خوابگاه غدير تمام نشده است.

اما علت این همه اصرار برای انتقال دانشجویان مجرد پسر به خوابگاه‌هایی که با صرف هزینه‌ای میلیاردی برای دانشجویان متأهل تغییر کاربری داده شده است چه می‌تواند باشد؟ چرا معاون دانشجویی دانشگاه در پی به کرسی نشاندن تصمیم خود است؟ چرا محمود نیلی احمد آبادی در مجلس شورای اسلامی به انکار کامل موضوع پرداخت؟ چطور مسئولین دانشگاه تهران مسئولیتی در قبال فراهم نمودن سرپناه و آسایش برای دانشجویان متأهل احساس نمی‌کنند؟ شواهد حاکی از دسیسه پنهان دشمنان است، آقایان اصلاح‌طلب با سابقهای روشن در حمایت از فتنه ۸۸ اینک نیز در پی برنامه‌ریزی بلندمدت و هدفمند برای رسیدن به اهداف سیاسی خود هستند. و از این رو از هیچ کوششی برای انجام این طرح دریغ نمی‌کنند. تا جایی که حاضر به آواره شدن دانشجویان متأهل دکتری و طولانی شدن صف متقاضیان خوابگی می‌باشند. به نظر می‌رسد کوی دانشگاه تهران و خصوصا خوابگاه‌های غدير به علت مجاورت با خیابان کار گر شمالی و سابقه‌ای که در فتنه ۸۸ به عنوان «پل پیروزی» عناصر فتنه گر لقب گرفته بود و مسیری برای انتقال آشوب داخل کوی دانشگاه به خیابان‌های مجاور بوده است دستاویزی برای عده‌ای در جهت اهداف فتنه گرانه می‌تواند باشد و

دانشگاه Daneshgah@Kayhan.ir

با اسکان از پیش برنامه‌ریزی شده افراد معلوم الحال و دانشجویانمان ستاره‌دار به دنبال مشتتج کردن فضای آرام کوی دانشگاه و تبدیل آن به مأمن آشوبگران و اخلاطگران هستند تا در زمان مناسب بتوانند از این فضا برای تشنج و اخلاطگری استفاده کنند. گفتنی است، آرایش موازی دو بلوک ساختمان غدير به نحوی است که سبب ۵۰ درصد همپوشانی این دو بلوک می‌شود. یعنی نیمی از این دو خوابگاه کاملاً بر هم مشرف هستند؛ از طرفی فاصله بین دو بلوک خوابگاهی غدير ۱ و ۲ کمتر از ۱۰ متر است و این یعنی با تغییر کاربری غدير ۲، دانشجویان مجرد پسر (تعداد ۴۰۰ الی ۶۰۰ نفر برآورد می‌شود) در فاصله ۱۰ متری محل اسکان خانواده های متأهل قرار خواهند گرفت که چنین همجواری از نظر عرفی و شرعی در نوع خود کم نظیر است و بلاشک علاوه بر اینکه برای هر دو گروه آسیب زا است، زمینه ساز تشنج و درگیری های مکرر بین دانشجویان مجرد و متأهل خواهد شد که ممکن است عواقب ناگواری را هم در پی داشته باشد.

موضوعی که ذکر آن خالی از لطف نیست نحوه اطلاع رسانی

این‌ تغییر کاربری ناگهانی است. از زمانی که تصمیم به تغییر کاربری گرفته شده تا کنون هیچگونه اعلام رسمی اعم از سایت دانشگاه یا خوابگاه با نصب اطلاعیه در بولتن‌ها صورت نگرفته است و مسئولین دانشگاه از طریق تماس تلفنی موضوع را به دانشجویان اطلاع داده‌اند، البته کم نیستند افرادی که با آنها تماس گرفته نشده و بی خبر از موضوع هستند. در واقع همه امور به صورت درگوشی و با شایعه پراکنی مدیریت شده انجام شده است. این نحوه عملکرد سبب ایجاد جو روانی ناسالمی در خوابگاه شده است و آرامش دانشجویان و خانواده‌ها را مختل نموده است. و حال با کوچاندن نیمی از ساکنین غدير ۲ به غدير ۱ که با شرایط فوق‌الذکر قرار نماند، دانشجویان و خانواده‌ها را مختل نموده است. و با هرج و مرج کامل انجام شد، مسئولین خوابگاه طی تماس با خانواده‌های باقیمانده تلاش در تخلیه سایر واحدهای خوابگاه غدير ۲ دارند و در نتیجه این‌گونه اقدامات به نوعی دانشجویان را هم در مقابل هم قرار داده‌اند

صفحه ۸

چهارشنبه ۱۸ شهریور ۱۳۹۴

۲۵ ذیقعد۱۴۳۶ - شماره ۲۱۱۵۳

دانشگاه در جبهه - ۱۲۰

دانشجوی شهید حسین توسلی

شهید حسین توسلی در فروردین ماه ۱۳۳۴ در شهرستان نور متولد شد. وی پس از پایان دوران تحصیل و گذراندن دوره تربیت در اداره آموزش و پرورش شهرستان چالوس در سمت مقدس دبیری به تعلیم و نشر حقایق اسلام پرداخت و مدتی نیز در سمت معاونت اداره آن شهرستان خدمت نمود. اعتقادات عمیق مذهبی و علاقه شدیدش به انقلاب و رهبر موجب شده بود که دلسوزانه در خدمت انقلاب باشد و از ماه‌های آغاز جنگ تحمیلی داوطلبانه مکرر به جبهه اعزام شد. پس از آنکه از رشته زمین‌شناسی دانشگاه انصراف داد در سال ۶۲ وارد دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه تهران شد و در رشته الهیات و معارف اسلامی به تحصیل خود ادامه داد. نامبرده در یکی از اعزام‌های خود به منطقه عملیاتی هورالعظیم در اردیبهشت ماه ۶۵ به فیض شهادت نائل آمد.

در فرازهایی از وصیت‌نامه شهید دانشجو «حسین توسلی» آمده است:

از سرگذشت من که روزی در میان شما بودم و اکنون مرگ بین ما جدایی انداخته عبرت بگیرید و بدانید که روزی به سراغ شما هم خواهد آمد. من علی الظاهر خودم را لایق شهادت نمی‌دانم چراکه کسی شهید می‌شود که از هر چیز غیر از خدا بریده باشد و البته من چنین نیستم.

برای سفر آخرتتان توشه مناسب آماده کنید و بدانید که به فرموده رسول (خاص) بهترین انیس و همدم آدمی در سفر مرگ اعمال اوست. اگر کار خوب انجام دهید همنشین خوبی در قبر و برزخ و قیامت دارید و اگر خدای ناکرده بدکار باشید همنشین بدی خواهید داشت. هر روزی را که با تهنید و یادآوری نخواستی به پایان می‌رسد پس چه خوب است که روزهای گذران عمر را با کارهای خیر به پایان ببری تا در قیامت به نفع شما شهادت دهد. از گناه بهره‌یز چه بزرگ باشد و چه کوچک. جوانان حزب الهی باید بیشتر از دیگران برای تحصیل توام با تهنید و تزکیه نفس حریص باشند و گرنه باز هم ما گرفتار افکار شرقی و غربی خواهیم شد.به خواهران اسلامی توصیه می‌کنم که اولاً حجاب ظاهری را حفظ کنید ثانیاً طهارت قلبی و باطنی داشته باشید. راستی چه دلیلی دارد که انسان از شهادت خود یا کسانش بیم داشته‌باشد؟! آیا شنیدید قرآن چه می‌گوید: «بگو همانا مرگی که شما از آن گریزان هستید به سراغتان خواهد آمد.» حال که مرگ بر همه ما سایه افکنده آیا بهتر نیست در راه خدا باشد.

اگرچه مساحت واحدهای مسکونی خوابگاه غدير کوچک است، اما فضای بسیار مناسبی برای دانشجویانی است که به تازگی و در یک فضای ساده و دانشجویی زندگی مشترک خود را آغاز کرده‌اند و کمک شایانی به اقتصاد و معیشت آن هاست. کم نیستند دانشجویانی که در صف سکونت در خوابگاه متأهلی قرار دارند اما مسئولین دانشگاه به دلیل تصمیم به تغییر کاربری غدير ۲ بیش از یک سال است که برخی از واحدهای این خوابگاه را خالی نگه داشته‌اند و در اختیار دانشجویان متأهل در صف انتظار قرار نمی‌دهند. کسانی که در خوابگاه های متأهلین ساکن هستند از قانع ترین جوانان این مرز و بوم هستند و ایضاً از نخبگان کشور که عمدتاً دانشجویان مقطع دکتری هستند و با هر کم و کیفی که بوده موفق به انجام امر مقدس ازدواج و تشکیل زندگی مشترک شده‌اند. با این وجود معلوم نیست با وجود سیاست کلان کشور در زمینه جلوگیری از بیری جمعیت و تسهیل شرایط ازدواج برای جوانان، چرا در دانشگاه تهران سیاست های مغایر با سیاست های کلان کشور در پیش گرفته شده است ؟! رهبر معظم انقلاب بارها نسبت به موضوع ازدواج جوانان و افزایش جمعیت هشدار و تذکر داده‌اند و در آخرین دیدار دانشجویی خود هم برای چندمین بار بر موضوع تسهیل ازدواج جوانان و تغییر سیاستهای جمعیتی تذکر دادند. اینک که اعتراض‌های جمع کثیری از دانشجویان تخلیه خواه به سرانجام نرسیده است و با توجه به نزدیک شدن به عید کامل این سرانجام و تغییر کاربری آنها، وظیفه مردم دلسوز و جنبش عدالت‌خواه دانشجویی است تا با پیگیری‌های جدی‌تر در نهادهایی مانند مجلس شورای اسلامی و اعلان تذکر و سوال از وزیر علوم برای انقاص فشار فیزیکی گران‌های هستند، مانع وقوع چنین توطئه‌هایی شوند. که خدای ناکرده بخواهد دامنگیر سایر دانشگاه‌های کشور باشد.

ناشی از یک مثلث مدیریتی غلط به نام دولت، دانشگاه و صنعت است. وی در تشریح آسیب‌شناسی این موضوع گسست بین اضلاع این مثلث را ناشی از بیگانگی دانشگاهیان نسبت به جامعه می‌داند. به عبارتی دیگر نامأنوس بودن زبان این قشر برای مردم و منزوی شدن از جامعه که شامل فاصله فیزیکی نیز می‌شود ناشی از درک نادرست دانشگاهیان از جامعه است.

این کارشناس رسانه ادامه می‌دهد: ایجاد ارتباط و ادغام سه حوزه صنعت، دانشگاه و دولت باید از درون جامعه آغاز شود. امروز ما با انبوهی از فارغ‌التحصیلان صفر کیلومتر روبه‌رو هستیم. افرادی که مخزنی از اطلاعات هستند، اما برای ورود به عرصه صنعت نیازمند آموزش مجدد هستند.

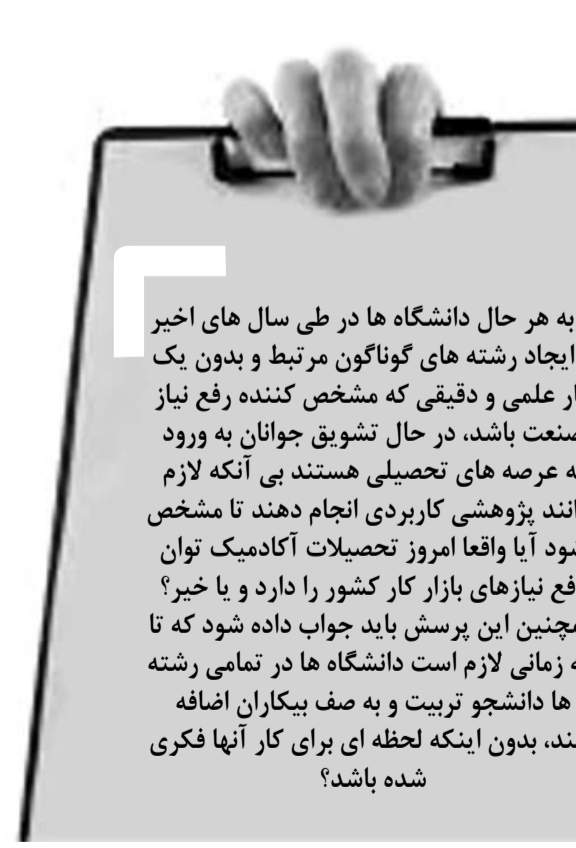
دانشگاه و تولید فارغ‌التحصیل صفر کیلومتر

به هر حال دانشگاه‌ها در طی سال‌های اخیر با ایجاد رشته‌های گوناگون مرتبط و بدون یک کار علمی و دقیقی که مشخص‌کننده رفع نیاز صنعت باشد، در حال تشویق جوانان به ورود به عرصه‌های تحصیلی هستند بی‌آنکه لازم بدانند پژوهشی کاربردی انجام دهند تا مشخص شود آیا واقعا امروز تحصیلات آکادمیک توان رفع نیازهای بازار کار کشور را دارد و یا خیر؟ همچنین این پرسش باید جواب داده شود که تا چه زمانی لازم است دانشگاه ها در تمامی رشته‌ها دانشجو تربیت و به صف بیسکاران اضافه کنند، بدون اینکه لحظه‌ای برای کار آنها فکری شده باشد؟

روح نیافتن فرهنگ کارایی و کارآفرینی دانشگاهی، عدم توسعه‌بنگاه‌های کاراییی خصوصی و عدم توسعه کانون‌های فارغ‌التحصیلان و ناکارآمدی آنها در کارایی و هدایت شغلی از دیگر عواملی است که دانشگاه‌های ما به این بیماری مبتلا هستند.

به هر حال با تاکید «چندین باره» رهبر انقلاب بر «برنامه‌ریزی» دقیقی و فراهم کردن حضور دانشجویان در صنعت «قبل از فارغ‌التحصیلی» در محیط کار، باید از «پدیده» فارغ‌التحصیلان صفر کیلومتر» در بازار کار جلوگیری کرد. البته در این میان استنادی همچون سند ششم توسعه می‌تواند راهبردی عملیاتی برای محقق کردن این مسئله باشد.

*** محمدرضا حیاتی کارشناس ارشد مهندسی برق**

می‌داند. ربیعی کارآفرینی و بردن دانشجو به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را از راهکارهای ورود «بی دغدغه» فارغ‌التحصیلان به بازار کار می‌داند.

مثلث مدیریتی به نام جنبش نرم افزاری

ارتباط بین جامعه و دانشگاه باید دو طرفه باشد. به طور کلی ارتباط بین متقاضی و عرضه‌کننده ارتباطی دوسویه است. اگر نیازی داشته باشیم و طرف مقابل این نیاز را برآورده کند مسلماً هر دو طرف راضی‌اند. دانشجویانی که مدرک می‌خواهند توسط جامعه به دانشگاه هدایت می‌شوند و متقابل دانشگاه این نیاز را برآورده می‌کند.

ضیایی پور مولف کتاب «تکنولوژی‌های کاربردی روابط عمومی الکترونیک» معتقد است، عدم رابطه صنعت و دانشگاه